

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr H. Bergema, Karoeni; Dr F. A. den Boeft, Rotterdam; Dr E. T. v. d. Born, Heemstede; Mr A. Bouman, Rotterdam; Ir B. ter Brugge, Almelo; Dr K. J. Cremer, Kampen; Mevr. W. Cremer-de Vries, Kampen; Dr R. J. Dam, Kampen; Dr A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr D. v. Dijk, Groningen; Drs D. J. Galle, Kampen; Mevr. G. Gillhuis-Smitskamp, Mijdrecht; Dr J. H. Hagenbeck, Zwolle; Dr J. van Herken, Ermelo; Dr B. Holwerda, Amersfoort; A. Janse, Biggeloerke; Dr P. Jasperse, Leiden; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr J. v. d. Linden, Poortwerd; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Drs Joh. Luijkenaar Francken, Rotterdam; Mevr. J. M. Th. Luijkenaar Francken-Schreuder, Rotterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr H. Mulder, Deventer; Dr A. Ringnald, Ermelo; P. J. Risseuw, 's-Gravenhage; C. Rijnsdorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr R. Schippers, Wanswerd; Dr J. Smelik, 's-Gravenhage; Drs H. Smilde, Groningen; Drs H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Dr N. Streefkerk, Wollega; D. Stroo, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia Pa.; Dr C. Veenhof, Haarlem; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr M. Vreugdenhil, Meliskerke; Dr F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr D. K. Wielenga, Capelle a. d. IJssel; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes.
Tel. No. 58. — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel. — Losse nummers f0.15.

INHOUD: Hoofdartikel: Iets over de methode der prediking. II. — Uit de Schrift: Schuldbelijdenis met muziek (2 Kron. 30:21). — Kerkelijk leven: „Drachten”. Buchmanbeweging. De zelfstandigheid der plaatselijke kerk, VI. — Even parkeren: Het Gebod der Oogen. — Literatuur en kunst: Een boek vol problemen. — Pop. wetensch. schetsen: Jonathan en David. — Geestelijke adviezen: Van Karl Barth. — Vakwetenschap en praktijk: Geloofs- en gebedsgenezing. — Uit de historie: Kuyperiana, V. — Persschouw. — Kerknieuws.

HOOFDARTIKEL

Iets over de methode der prediking.

II.

Den vorigen keer bleek ons, dat Paulus te Corinthe (en overal) afstand gedaan heeft van menselijke overtuigingskracht, waarmee men in deze wereld menschenharten tracht te veroveren, en waarvan men vooral in Griekenland een bepaalde techniek gemaakt heeft. Hij zegt nu ook, waarom hij zoo te Corinthe gekomen was. Hij had Christus te prediken en Dien gekruisigd. We moeten daarbij letten op de eigenaardige wijze, waarop de apostel zich uitdrukt. De Staten-Vertaling heeft: „Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd”. Prof. Grosheide vertaalt: „Want ik was niet tot de slot-som gekomen iets anders te weten dan Jezus Christus en Dien gekruisigd”. Paulus is niet naar Corinthe gekomen met de gedachte, als resultaat van lang nadenken, om daar zóó, op deze wijze, het getuigenis Gods te spreken. Hij heeft niet bij zichzelf overlegd, op weg naar Corinthe, om het daar eens zoo te doen, en daar nu eens een andere methode te volgen. Als hij dat gedaan had, dan zouden de Corinthiërs hem kunnen verwijten, dat hij voor hun stad de verkeerde methode gekozen heeft, en hem dus verwijten kunnen zijn verkeerd psychologisch inzicht om het te Corinthe zoo te doen. En daar ging de strijd ook over met de gemeente van Corinthe. Zij hadden juist vele bezwaren tegen de wijze van Paulus' optreden. Zij vonden zijn rede ook verachtelijk. Maar hij is niet bij wijze van eindconclusie, bij wijze van veranderd inzicht, te Corinthe gekomen met het evangelie van Jezus Christus, zonder menselijke overtuigingskracht, maar omdat hij altijd het evangelie zoo gepredikt heeft, en dit evangelie zijn eigen overtuigingskracht meebrengt — de Geest Gods en de kracht Gods. Zoo was de apostel in zijn methode gebonden, overal, en te Corinthe en te Rome enz. En hiermede vervalt ook de naar voren gebrachte gedachte, dat Paulus na zijn mislukking te Athene van methode zou zijn veranderd, dat hij het te Athene verkeerd gedaan heeft, en het nu eens zóó probeeren wilde. Hij is juist nooit van methode veranderd, omdat hij trouw bleef aan zijn ontvangen mandaten.

Zoo heeft Paulus te Corinthe het getuigenis Gods gepredikt zonder heel dat menselijke apparaat, dat in deze wereld gebruikt wordt om zijn woorden kracht bij te zetten. Immers dit getuigenis Gods is den Joden een ergernis, en den Grieken een dwaasheid. Den Joden een ergernis, want hun hoogmoed komt er tegen in verzet: Jezus Christus en Dien gekruisigd. Want de Jood wil met pracht en praal als voor de oogen der geheele wereld verheerlijkt worden, maar ook hij wordt met zijn wetsvervulling en zijn nationalisme aan het kruis van Christus veroordeeld, en God be-tuigt ook hem, dat hij alleen leven en tot glorie komen kan door Jezus Christus en Dien gekruisigd. En den Grieken een dwaasheid, want de Griek leeft bij het licht van zijn eigen sophia, en

verklaart zichzelf daarbij voor zelfgenoegzaam. Zoo wil hij bij zijn rede-licht het kruis van Christus verklaren. Maar God betuigt ook den Griek, dat zijn sophia veroordeeld is aan het kruis van Christus, want niet hij verklaart kruis en opstanding, maar Christus verklaart alle dingen, zoodat ook de Griek buigen moet voor het openbaringsgezag van Jezus Christus, en Dien gekruisigd.

En omdat het getuigenis Gods aan de wereld, dat Paulus te brengen heeft in het evangelie van Jezus Christus en Dien gekruisigd, den natuurlijken mensch verbrijzelt in zijn hoogmoedig streven (de Jood) en in zijn hoogmoedig denken (de Griek) daar kan de apostel juist niets beginnen met menselijke overtuigingskracht, en in verband daarmee met heel het menselijke apparaat, daarvoor uitgedacht. Want de overtuigingskracht der Grieken is ingesteld op het denken en streven dezer wereld; ingesteld op den natuurlijken mensch om zijn denken en zijn strevingen in het geveel te komen. Maar het evangelie van Jezus Christus en Dien gekruisigd gaat daar rechtstreeks tegen in, en komt met geheel iets nieuws, met een openbaringsinhoud, dien de natuurlijke mensch geneigd is te weerspreken, en te verwerpen. Wat zal de apostel nu met menselijke overtuigingskracht?

Dus heeft de apostel voor het oog der wereld zichzelf ontwapend! De methode dezer wereld om zich aanhang te verwerven heeft hij afgevoeren. Wij kunnen dan ook begrijpen, wat de apostel nu zegt in vers 3: „En ik was in zwakheid, en in veel vreezen en beven bij u”. Paulus was niet ziek te Corinthe gekomen, of zoo iets, maar de apostel was gekomen als iemand, die zichzelf ontwapend heeft, die zijn wapenrusting heeft afgelegd: de menselijke overtuigingskracht, waarmee iedere wijsgeer bijv. zich safe gevoelde en zich in staat achtte zijn gedachten te propageeren. Zoo moest de apostel, naar den mensch ontwapend, wel preeken met innerlijke ontroering: wat zal hieruit groeien, hoe zal ik hier gehoor krijgen? In Handelingen 18 wordt ons dan ook medegedeeld, dat Christus zijn Heer hem in een nachtgezicht bemoedigde, en zeide: „Wees niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet, want ik ben met u, en niemand zal de hand aan u slaan, om u kwaad te doen, want ik heb veel volks in deze stad”. En dit nu hadden de Corinthiërs in den apostel niet gezien: de man, die absoluut gebonden was aan zijn opdracht, zóó, dat het ook zijn wijze van optreden geheel beheerschte. Niet gezien, dat deze man volkomen slaaf was ook in de methode der prediking, opdat wie roeme, alleen roemen zou in den Heere.

En waar hij naar den mensch ontwapend was, daar was hij nu naar den Geest gekomen in volle wapenrusting. Want, zoo vervolgt hij in vers 4: „En mijn woord en mijn verkondiging kwam niet met overredende woorden van wijsheid, maar met het bewijs van den Geest en de kracht. Naar den mensch ontwapend, had hij naar den mensch volkomen moeten mislukken te Corinthe. En toch kreeg de apostel gehoor, toch vond het evangelie ingang, toch werden menschenharten veroverd en voor eeuwig gewonnen, toch formeerde Christus Zichzelf te Corinthe een gemeente, en werd ook in deze stad Zijn Naam beleden als Redder, als Zaligmaker der wereld. Dit was het nieuwe te Corinthe: een rede, een boodschap, zonder menselijke overtuigingskracht, met al den aankeve van dien, en toch droeg Paulus' kerygma vruchten, toch kwamen er menschen op het gehoor van het gepredikte woord. Met deze rede (logos) en met deze verkondiging (kerygma) van Paulus kwam dan ook mee de Geest Gods en de kracht Gods. Niemand was gekomen, omdat Paulus hem overtuigd had, niemand was verblind als door een vuur van menschenhand ontstoken, maar ieder

Zoo'n filosoof.

Op de klacht dat Dr Kuyper „meer wijsgeer is dan theoloog”, gaan we niet in, eenvoudig wijl deze klacht niet gripbaar is. Meer wijsgeer, d.w.z. meer Christelijk wijsgeer, dan Christelijk theoloog, kan iemand uit officie, naar zijn gaven, krachtens roeping moeten zijn. Denk slechts aan een hoogleraar in de Christelijke wijsbegeerte. Daar steekt dus niets verkeerd in.

Dr A. KUYPER,
„De Heraut”, No. 948, 19 Jan. 1896.

was gekomen, door Christus Zelf overwonnen. Die menschenharten overwint in Geest en in kracht. Door zijn verkondiging, zijn kerygma, vrij te houden van menselijke overtuigingskracht en dies van menselijke methodes om harten te veroveren, heeft de apostel in zijn kerygma vrij baan gegeven aan het welbehagen Gods. Hij heeft zichzelf gebonden, ook in de methode, opdat de loop van het evangelie niet verhinderd zou worden, en de kracht Gods tot zaligheid haar wonderen werken zou te Corinthe.

En het was de gemeente zelf, die door deze wijze van optreden van den apostel de schoonste vruchten heeft geplukt. Immers, nu hun gepredikt is Jezus Christus en Die gekruisigd, zonder menselijke overtuigingskracht, zonder belooning van menselijke overtuigingskracht, maar in betooning van Geest en van kracht, nu zijn zij te Corinthe ook niet geloovig geworden langs den weg van menselijke overtuigingskracht, zoodat het geloof in Jezus Christus rusten zou op de fascinerende woorden van den apostel, of op zijn suggestieve kracht. Het geloof (namelijk het gelooven in Jezus Christus) rust nu op de kracht Gods, die met de prediking meekwam, wordt nu gedragen door de eeuwige kracht Gods zelf, die niet weg te slaan is met menselijke overtuigingskracht, en waarop alle pijlen des boozen, om hun het geloof in Jezus Christus te ontnemen, afschampen. Het geloof der Corinthiërs rust nu op dezelfde kracht, waarmee Jezus Christus uit de dooden is opgewekt, waardoor straks hemel en aarde vergaan, de kracht van Gods onbewegelijk koninkrijk zelf. Zoo heeft niet Paulus, maar zoo heeft de God des welbehagens Zelf een fundament onder de gemeente geschoven, waarop zij staan kan, waarop zij haar geloof belijden kan, hoezeer hel en satan woeden, hoezeer deze wereld ook tracht het geloof in Jezus Christus weg te redeneeren met woorden van menselijke wijsheid. God heeft Zichzelf een gehoor bereid te Corinthe, en Hij heeft dat gedaan uit de heerlijke krachten van Zijn eeuwig koninkrijk. Zoo moest ook de apostel zelf wel roemen in den God des welbehagens alleen, en in Jezus Christus, Die hem gezonden had. En zoo moest de gemeente van Corinthe, in plaats van den apostel verwijten te maken, den Heer Jezus Christus danken Zijn apostel en Zijn slaaf zóó gezonden te hebben, hem bindende ook in de methode der prediking, opdat het welbehagen Gods een koninklijk priesterdom te Corinthe formeerde, met een onbewegelijke geloofskracht, wijl rustend op Gods onbewegelijke krachten zelf.

En nu willen wij niet vergeten, dat de apostel zijn kerygma, zijn verkondiging altijd zóó uitgedragen heeft, zonder het apparaat van menselijke overtuigingskracht. En in 2 Tim. 4:17 zegt Paulus van zijn bevrijding voor den wereldschen rechter, in verband met zijn prediking onder de heidenen: „De Heere stond mij bij, en heeft mij kracht gegeven, opdat door mij de prediking (het kerygma) zou worden volbracht en al de volken haar zouden hooren. (Vertaling van Dr C. Bouma in de Korte-Verklaring-Serie.) Hier spreekt dus de apostel van zijn apostolische roeping en betekenissen voor heel de heidenwereld. En deze apostolische roeping is geweest, dat door hem de verkondiging van het kerygma „Jezus Christus en